

Шарапов О.Д., к.т.н.,
професор кафедри інформатики та системології,
Семьонов Д.Є., ст. викладач
кафедри інформатики та системології

ВІД ВИКЛАДАННЯ ДО СПІВПРАЦІ

Динамічне сьогодення життя диктує свої вимоги до молодих людей, що входять після навчання у професійне життя. Технології розвиваються настільки швидко, що витративши тривалий час на опановування інструменту, що мав бути ефективним у майбутньому, можна втратити час і пропустити інші, суттєвіші можливості, і, відповідно, конкурентну перевагу на ринку праці. Випускник зараз має не стільки мати суттєвий багаж знань і навичок, який дає традиційне навчання; не тільки мати навички швидко знаходити потрібну інформацію та опановувати нові технології; а й також аналізувати наявні, і, найголовніше перспективні можливості, прогнозувати розвиток галузі в коротко-тривалому періоді та стратегічно, правильно оцінювати свої можливості та спрямовувати їх у найефективнішому напрямку.

Серед освітніх технологій сучасності однією з найефективніших щодо вирішення зазначених задач є педагогіка співробітництва.

Термін «педагогіка співробітництва» з'явився після публікації Маніфесту «Педагогіка співробітництва», що був підписаний у Переделкіно у 1986 році робочою групою, до складу якої увійшли 7 відомих на той час педагогів-новаторів, які об'єднали свої зусилля і на зустрічі поділились досвідом і надбаннями, накопиченими за двадцять років практичної роботи у школі. Засновником педагогіки співробітництва вважається С. Соловейчик разом із В. Матвєєвим (редактором «Учительської газети»).

Серед методів, що є найефективнішими при використанні цієї технології можна виділити: проблемно-пошукове навчання; творча, діалогічна, пізнавальна гра; бесіди, обговорення дискусії; методи програмованого навчання; навчальний контроль.

Варто зауважити, що за час навчання студент має швидко розвинути від школяра першого курсу, до дорослої особи, здатної аналізувати ситуацію, приймати та впроваджувати самостійні рішення. Переважна більшість школярів ще не мають необхідного базового багажу для повноцінного співробітництва у вирішенні задач професійного спрямування, максимально наближених до реальних. Крім того, у більшості вчорашніх школярів є значні проблеми з мотивацією, що потребує посиленого контролю.

Тому на початкових етапах навчання необхідно застосовувати традиційні методи наближені до шкільних, поступово збільшуючи кількість самостійної дослідницької роботи практичного спрямування, довівши до повноцінного співробітництва задля досягнення спільної мети — набуття студентом необхідних компетенцій — на останніх етапах навчання.

Література

1. *Ортинський В. Л.* Педагогіка вищої школи: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / – К.: Центр навчальної літератури, 2009. – 472 с
2. Педагогіка сотрудничества / С. Лысенкова, В. Шаталов, И. Волков и др. // Учительская газета. – 1986. – 18 октября.
3. *Підласий І. П.* Продуктивний педагог. Настільна книга вчителя (8–17 розділи). – Х.: Вид. група «Основа», 2010. – 360 с.
4. *Янова В.М.* Педагогіка співробітництва: сутність, ключові ідеї, форми та методи / http://osvita.ua/school/lessons_summary/upbring/31097/

Шарапов О. Д., к.т.н.,
професор кафедри інформатики та системології,
Степаненко О. П., д.е.н.,
доцент кафедри інформаційних систем в економіці,
Дербенцев В. Д., к.е.н.,
доцент кафедри інформатики та системології,
Тішков Б. О., к.е.н.,
доцент кафедри інформаційних систем в економіці

ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Актуальним завданням сучасної економічної освіти є розробка і впровадження таких інноваційних педагогічних технологій, які гарантують випускникам вузів формування системи особистих і професійних компетенцій, що забезпечують їм конкурентоспроможність на сучасному ринку праці